

INDIKATOR PENGUKURAN KUALITI HIDUP PENDUDUK DESA

MOHD SUHAIMI BIN ISMAIL

Tesis ini dikemukakan
sebagai memenuhi syarat penganugerahan
ijazah Sarjana Muda Perancangan Bandar dan Wilayah

Fakulti Alam Bina
Universiti Teknologi Malaysia

April 2010

ABSTRAK

Masyarakat luar bandar atau desa sering di katakan mempunyai kualiti hidup yang rendah berbanding penduduk bandar di sebabkan oleh faktor-faktor seperti pendapatan yang rendah, kekurangan kemudahan, keadaan rumah kampung yang tidak sempurna dan sebagainya. Oleh itu, kajian ini di buat adalah untuk menghasilkan indikator-indikator kualiti hidup penduduk desa serta membuktikan keadaan sebenar tahap kualiti hidup bagi penduduk kampung berdasarkan indikator-indikator tersebut. Indikator-indikator tersebut terbahagi kepada dua iaitu ekonomi dan sosial. Bagi indikator ekonomi adalah seperti pendapatan bulanan, perbelanjaan bulanan terhadap makanan dan pendidikan, pemilikan kenderaan dan rumah. Manakala indikator sosial pula merangkumi kepadatan rumah, penggunaan telefon, kemudahan asas, penglibatan penduduk dalam aktiviti anjuran JKKK, dan tahap kestabilan keluarga dan kehidupan komuniti. Pengukuran ini menggunakan teknik skor dan pemberat, yang mana terdapat empat skor yang di gunakan iaitu sangat rendah (0-10), rendah (11-20), sederhana (21-30), tinggi (31-40) dan sangat tinggi (41-50). Berdasarkan penemuan kajian, Kampung Tiram Duku memperolehi skor tinggi iaitu 33/50, Kampung Pekajang sebanyak 30/50 iaitu sederhana, dan Kampung Pok sebanyak 32/50 yang tergolong dalam skor tinggi. Hal ini menunjukkan penduduk kawasan ini hidup di dalam keadaan yang selesa dan mempunyai kualiti hidup yang baik. Terdapat empat indikator berbanding sepuluh indikator yang di gunakan yang mempunyai nilai skor tinggi dan sangat tinggi iaitu perbelanjaan bulanan penduduk terhadap pendidikan, pemilikan rumah, penggunaan telefon, dan penglibatan penduduk dalam aktiviti JKKK. Manakala indikator lain berada di tahap yang rendah dan sangat rendah. Hal ini menunjukkan walaupun kualiti hidup penduduk telah berada di tahap tinggi namun penduduk desa masih belum menikmati sepenuhnya kesejahteraan hidup seperti penduduk bandar. Oleh itu, masih banyak indikator-indikator yang perlu di perbaiki. Sekiranya salah satu indikator ini berada di tahap yang rendah maka ia akan menjejaskan kualiti hidup seseorang itu. Hal ini menunjukkan indikator-indikator ini saling mempengaruhi di antara satu sama lain. Contohnya, sekiranya pendapatan penduduk desa adalah rendah ia akan mempengaruhi indikator perbelanjaan bulanan dan pemilikan harta iaitu kenderaan dan rumah. Begitu juga sebaliknya. Sebagai memantapkan lagi kajian, pelbagai cadangan dan strategi perlu di rangka bagi mengatasi kekurangan dalam kualiti hidup penduduk desa terutamanya dari aspek yang mempunyai nilai skor yang rendah antaranya adalah seperti pembangunan ekonomi, pembangunan sosial, kemudahan pendidikan, akhlak dan sahsiah murni, infrastruktur dan utiliti dan juga pembangunan keluarga. Bagi indikator yang mempunyai skor tinggi, ia perlu di kekalkan dan di pertingkatkan bagi menjamin peningkatan kualiti hidup penduduk di masa hadapan.

ABSTRACT

Rural community often related with low life quality compared urban population in cause by factors such as low income, lack of facilities, imperfect house condition and so on. Therefore, in this study is to create indicators of quality of life for rural community and the actual situation proves the quality of life for villagers based on the that indicators. Those indicators divided into two categories which are economy and social. For the economic indicators, there are five indicators which is monthly income, monthly expenditure on food and education, vehicle ownership and house. While indicator social on the other hand include house density, telephone usage, basic amenities, involvement of resident in activity organised by JKKK, and population harmony level and social security. This measurement use score and weight technique, which are have been four score in use namely very low (0-10), low (11-20), moderate (21-30), high (31-40), and very high (41-50). Based on research finding, two from three study area area having high life quality which is Kampung Tiram Duku obtain score 33/40 and Kampung Pok which is 32/50. Kampung Pekajang as much as 25/40 (moderate). It show this areas people lives at in which case comfortable. There is four indicator compared ten indicator in use has value high and very high score namely population monthly expenditure on education, home ownership, telephone usage, and involvement of resident in activity organised by JKKK. While other indicators, were in low and very low level. This shows the quality of life even though people were on the high level of rural residents but not yet fully enjoy all the comforts of life such as the urban population. Therefore, many indicators-indicators that need to improve on. If either indicator this were in low-level thus it would affect quality of life. These cases show indicators this interplay between other indicators. For example, if mothly income was low it will affect indicator of monthly expenditure and property ownership which are vehicle and house and vice versa. As a conclusion, various suggestions and strategy must in framework to overcome the shortage in rural population quality of life, especially for indicators of the value of low scores such as economic development, social development, access to education, morals and noble character, infrastructure and utilities as well as family development. For indicators that have a high score, it needs in maintain and in raise to ensure for improvement of the quality of life population in future.